

## POSTANOWIENIE

Dnia 6 listopada 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie skazanego **B. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 listopada 2025 r.

na posiedzeniu bez udziału stron

wniosku skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego

na podstawie art. 41 § 1 k.p.k. *a contrario*

**p o s t a n o w i ł**  
**wniosku nie uwzględnić.**

## UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek skazanego B. M. o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego od rozpoznania sprawy o sygn. akt IV KO 131/25, „albowiem nie może orzekać, rozpoznawać tą samą sprawę którą uprzednio prowadził bo jest uzasadniona obawa negatywnego rozpoznania sprawy”.

Z akt przedmiotowej sprawy wynika, iż skazany występował z licznymi wnioskami o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 10 grudnia 2015 r., sygn. akt II AKa 462/15, utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z dnia 15 września 2015 r., sygn. akt III K 57/14.

W sprawie o sygn. akt IV KZ 15/23 sędziowie Sądu Najwyższego: Ryszard Witkowski, Igor Zgoliński i Adam Roch rozpoznawali zażalenie skazanego B. M. na

postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2023 r., sygn. IV KO 132/22 o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek skazanego o wyłączenie sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. Przepis ten *expressis verbis* odwołuje się do „uzasadnionej wątpliwości”, a zatem musi ona istnieć obiektywnie i poddawać się zewnętrznej weryfikacji oraz ocenie, a nie być tylko subiektywnym przekonaniem określonej osoby (zob. postanowienie SN z dnia 11 stycznia 2012 r., III KK 214/11). W przedmiotowej sprawie tego rodzaju wątpliwości nie zaistniały, zatem brak było podstaw do uwzględnienia złożonego wniosku.

Wnioskodawca jako podstawę do wyłączenia sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego wskazał okoliczność rozpoznania tej samej sprawy, nie wskazując o jaką sprawę chodzi. Nie jest przy tym zasadny zarzut, że sędzia Sądu Najwyższego Ryszard Witkowski prowadził „tą samą sprawę”.

Fakt rozpoznawania przez sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego zażalenia skazanego na postanowienie o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie o sygn. akt IV KO 132/22 z uwagi na jego oczywistą bezzasadność, nie prowadzi do wniosku, iż naruszona została zasada bezstronności. Zakresy obu spraw, chociaż dotyczące tego samego prawomocnie zakończonego postępowania, nie są tożsame, albowiem dotyczą dwóch różnych wniosków, opartych na odmiennych podstawach. Ponadto w sprawie o sygn. akt IV KZ 15/23 sędzia Sądu Najwyższego Ryszard Witkowski, jako sprawozdawca, rozpoznawał w składzie trzyosobowym zażalenie skazanego na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2023 r., sygn. akt IV KO 132/22 o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania, a nie sam wniosek skazanego.

Wniosek skazanego złożony w sprawie o sygn. akt IV KO 131/25 stanowi kolejny wniosek skazanego o wznowienie postępowania, do rozpoznania którego

został wylosowany sędzia Sądu Najwyższego Ryszard Witkowski. Zdaniem Sądu Najwyższego w przedmiotowej sprawie nie doszło do sytuacji, która stanowi podstawę do przyjęcia uzasadnionej wątpliwości co do bezstronności sędziego Sądu Najwyższego Ryszarda Witkowskiego w przedmiotowej sprawie. Także skazany B. M. nie wykazał istnienia podstaw do zastosowania instytucji wyłączenia, określonej w art. 41 § 1 k.p.k.

Mając na uwadze wskazane wyżej okoliczności Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[J.J.]

[r.g.]